

रीवर्तेन वै क्रमात् ॥ पर्वत्रयं मध्यमाया तर्जनीमेकं समाहूरेत् ॥ १ ॥ शक्तिमालासमाख्याता
 सर्वमंत्रप्रदीपिका ॥ तथा ॥ अनामा मूलमारभ्य प्रदक्षिणक्रमेण च ॥ मध्यमा मूलपर्यंतं जपे
 दृष्टसुपर्वसु ॥ १ ॥ इदमपि तथैव मुंडमालातंत्रे अनामिकादयं पर्वकनिष्ठा विक्रमेण तु ॥ तर्जनी
 मूलपर्यंतं करमालाप्रकीर्तिता ॥ श्रीविद्यायां तु विशेषः ॥ अनामाया मध्यमायाया मूलमथ
 च द्युदये ॥ कनिष्ठायाश्च तर्जनीन्यास्त्रयं पर्वसुरेश्वरी ॥ १ ॥ अनामाया मध्यमाया मध्यात्स्यात्
 ॥ अंगुलीर्न विपुंजीत किंचिदाकुंचितेन च ॥ अंगुलीनां वियागाच्च द्विद्वैच श्रवते जपः ॥ अ
 न्यत्रापि ॥ अंगुल्यग्रे प्रयजसं यज्जसं मेरुलंघने वर्धसंधिषु यज्जसंतं तसं वनिष्फलं भवेत् ॥ गण
 नाविधिमुलं ध्येयोजयेत् ज्जसंपंचयत्प्ररांतिराक्षसास्तेन गणायत्सर्वधाबुधः जपन्व्यातु कर्त
 व्यानासरव्यातं जपेत्सुधीः आसंख्याकारकस्यास्य जप्तं भवति निष्फलं तंत्रे हृदये हस्तमारो
 प्यतिर्व्यध्दलाकरांगुलीः आष्टायवा म हस्तेन दक्षिणेन सदा जपेत् क्रमोक्रमगतेर्माला
 मारुकारैः क्षमेरुकैः सविद्युकेः साष्टवर्गैरंतर्यजनकर्मरि आदितः कुचुदुतुपुयरा श्याष्टौ
 प्रकीर्तिताः तद्यथा ॥ अकारदीनां वरांतिं कवर्मादीनां चांतिप्रवर्णसंयुक्तान् च शशशरीननुलोम
 विलोमैर्नृत्वा पूर्वमर्थाय मंत्रजपे ॥ अतैव प्रकारेण एते तत्रातं सरव्या जपे भवति ॥ अंतर्ग
 जनमित्सुषलक्षणं ॥ तथा संबिंदुं वरां मुञ्चापश्चात् मंत्रजपेत्सुधीः अकारादिक्षकारांतं बिंदुयुक्तवि
 भाव्यचवर्णमालासमाख्याता चानुलोमविलोमकेति नारदवचनात् विशुद्धेश्वरे अनुलोमविलोमे

नवगणिकविभेदतः मंत्रेणांतरिता न्वर्णा न्वरेणांतवितान्मन्त्रं न कुर्व्याद्विर्णमयीमालां सर्वमंत्र
 प्रकाशिनीं अथमालायांमालानियमः पद्मबीजादिभिर्मालावहियोगे श्लेषतोः रुद्राक्षपद्
 शंखपद्धारव्यपुत्रजीविकमौक्तिकैः स्फटिकैर्मणिरत्नैश्चसौवर्णैर्विद्रुमैस्तथाराजतैः कुत्र
 मूर्त्तेश्चग्रहस्यस्याक्षिमालिकाः अंगुलीगलनादिकं पर्वण्यष्टगुणं भवेत् पुत्रजीवेद्दशागुणं
 शतं शंखैः साहस्रकं प्रवालैर्मणिरत्नैश्च दशासहस्रकं स्मृतं तैवस्फटिकैः प्रोक्तं मौक्तिकै
 लक्षमुच्यते पद्माक्षैर्दशालक्षं स्यात्सौवर्णैः कोटिस्तद्यत्ते कुशाग्रं ध्यात्कोटिशतं रुद्राक्षैः स्या
 दनंतकं सर्वैर्विचितामालानगामुक्तिफलप्रदा कलिकापुराणैरुद्राक्षैर्वायुजिज्ञेपदिन
 द्राक्षैः स्फटिकैस्तथानान्यं मध्ये प्रयोक्तव्यं पुत्रजीवादि कंचयत् यथेयं तु प्रयुंजीतमालायां
 अपकर्मलिधर्मकामंचमोक्षंच न ददाति त्रियंकरै स्मद्भानधतुरैर्मलाशेषयाधूमावतीवि
 धौ न रांगुलस्थिभिर्मलाग्रथिता सर्वकमदा नाश्यासंग्रथनं कार्यं रक्तेन वा सस्याजिय
 सदागोप्याप्रयत्नेन जनन्याजारवत्प्रिये कामनाभेदे तु पद्मक्षौ विहितामाला द्वात्रिंशानादि
 नीत्सताः कुशाग्रंथिमयीमालासर्वपापप्रणाशिनी पुत्रजीवफलेः कुहाकुरुते पुत्रसंपदं
 निर्मितरोष्यमालाभिर्ज्जपमालेप्सितप्रदा प्रवालैर्विहितामालाप्रयं अदिपुलं धनं भैरवीया
 मंत्रे वाराहि० ये सुवर्णमणिभिर्मालां स्फटिकीं शंखनिर्मितां प्रवालैरेव वा कुर्व्यात्पुत्रजी

इन्द्रवा रूपिकमूलं पुष्पेन नः समुद्धरेत् ॥ कटत्रयेर्गवां क्षीरैः पिष्ट्वा तद्गोलकिद्रुतं ॥ चंद्र
 नेनसमायुक्तं तिलकं । स्त्रीवशाकरं ॥ कलविकशिरस्तुल्यं चैतार्कस्यचमूलकं ॥ मंजि
 ष्टास्नानपाने च दत्ते । रामां वशं नयेत् ॥ स्तकमूलं पुरीषं च श्रावणा न्नयना न्नलं ॥ मिथिलस
 प्रदातव्यं भक्षणैव शंकरं ॥ विलातमालपत्रं । चकुकुमरोचनामपि ॥ वामहस्तकतिष्ठामति
 लकः स्याद्दृश्यकारकः ॥ विशुक्राताश्चेतगिरिकणां प्राक्वजाजटा ॥ सहदेव्यास्तुमूलेनरो
 चनारंजिता बुना ॥ पेशयिता कन्यक ॥ या तन्मये तिलके द्यते ॥ ३१ ॥ वशीकरोति निखिलं
 जेरा नोस्ति ॥ त्रसंशयः ॥ तमालपत्रां जनपद्मचंदनं मिथं गुगोरोचनायासंशंशकैः ॥ द्यतं
 जनेनांजितलोचनः पुमान् यमीक्षते तल्लुक्ते । वंशजनं ॥ लाक्षवारंजितं वासो बहुशः सू
 करासजा ॥ भावितं शोषयित्वा धतेन कुर्वीत वर्तिकं सौवारां जनसंश्रुक् चूर्णगंधां च वत्तुला
 ॥ वराहसोहभरिते दापपत्रिनिधायतां ॥ प्रज्वालकं कलं तस्मात् गृह्णीतातेनयो नरः ॥ ३२ ॥
 जिताक्षोभयेत्तस्य सकला वशगास्थियः ॥ ॥ इति सचेमत्कारचिंतामणौ ॥

अथरसरलाकरं पारापतस्य हृद्यं स्वरक्तं रोचनं तथा ॥ जिह्वा मलसंयुक्तं प्रंजने स्त्रिव मा
 शंभवेत् ॥ ७८ ॥ रतिं च विरतिं शूक्रं स्वरक्तं बालमोहिका ॥ रोचनं चित्तिभस्मं च नरतैलं तथा ॥
 छमं ॥ ७९ ॥ पूष्पे पिष्ट्वा प्रदाव्यं मयपाने स्त्रीं यो वशः चिताभस्मवचाकुष्ठं तगरं कुकुमं समं ॥ ८० ॥
 चूर्णं स्त्रीशिरसे दत्वा पूरुषस्तुपादयोः ॥ अदासौ दासतां याति यावजीवनसंशयः ॥ ८१ ॥
 उन्मत्तमातुलिंगानां स्वरक्तं मलपंचकं वटकाहृदयं चैव भक्षणैः पानं स्त्रियो वशः ॥ ८२ ॥ द्विश
 त्कनकं वीजानिषोडशं शंशं तवास्तथगोदंतं च नस्यं हं संपिष्ट्वा शूक्रे लो बलयते ॥ ८३ ॥ न

ललोटे तिलकं द्रुत्वा वशी कर्षति लोत्तमा ॥ ८० ॥ कण्ठं मधुयष्टी च रोचना चिति भस्म च ॥ ८१ ॥
काकजिह्वा समक्षोद्गतिलके ॥ ८२ ॥ स्त्री वशं भवेत् ॥ पुष्पे पूष्यतु संग्राह्यं भरण्या तरुलं
तथाशाखा चैव विशाखायां हस्तं पत्रं तथैव च ॥ ८३ ॥ मूलं मूलं समुधृत्य उष्णोष्णं तस्य त
क्रमात् ॥ पिष्ट्वा कर्षरसं युकुं कुं मरौ च नं समं ॥ ८४ ॥ तिलके । स्त्री वशं याति यदि माक्षा
दसंधती ॥ ८५ ॥ काकजं घावचाकुष्टं बिल्वपत्रं च कुंकुमं ॥ श्वस्तं संयुतं स्नाने तिलके । स्त्री
वशं करं ॥ ८६ ॥ मज्ञस्य पितं गजपीष्पली च भस्म तं व्रीहि गुडे च कुष्टं ॥ पूंसश्चरेती प्रति चो
जनं च ॥ मयेन सर्वाणि समानियेष्य ॥ दत्ते च पाने कुलजा च कन्या ॥ कुलं वशीलं च विहा
य वश्यं ॥ बलमोटा बलं चैव कुंकुमं च पुनर्नर्वा विवस्वंकन्यकापिष्टं पूष्याकीषू समेधिना ॥
॥ ८७ ॥ स्तंभं पूरिषे च श्रवणान्नयना न्मला ॥ मीश्री हस्तप्रदातव्यं भक्षमात्रे वशं करं
॥ ८८ ॥ काकजं घावचाकुष्टं शूकशोणितमिश्रितं ॥ दत्ते तु भोजने बालास्मशाने हृद
तैसदा ॥ ८९ ॥ कलविंशतिरस्तुल्यं श्वेताकिस्य च मूलकं ॥ मंजीष्ठा श्वदिरे पाने दने रामां व
शं नयेत् ॥ ९० ॥ सर्पलम्बी जपूरं चनेलमेरुं जं समं ॥ योषितां मोह द्रुत्वा पूष्यारणिकाले प्रयो
जयेत् ॥ ९१ ॥ अश्विन्यां ग्राह्ये धीमान् पालाशस्य च बुध्नकं ॥ करे वध्वास्पृश्यां तु नाय
कासा ॥ ९२ ॥ वशी भवेत् ॥ ९३ ॥ उदुंबरस्य बूधं तु मगशीर्षं समाहरे हरेत् ॥ हस्तं बध्वा
स्पृश्यां सावश्या भवति क्षणात् ॥ ९४ ॥ शिषस्य धनिष्ठायां बूधमादाय बंधुपै
त करे वाधातुकी बूधं स्वाती ॥ रामा वशं करं ॥ ९५ ॥ रवसां वरु बूधं तु हस्ता बध

वशं भवेत् ॥ मूले नवदरिद्रुभोजने । स्वीयं करं ॥ ९७ ॥ स्वर्णं तारपूटी मूलं च
 द्वास्पष्टं स्त्रियौक्त्वाः एतसर्वे प्रयोगाश्च चंडामंत्राभिमंत्रयेत् अष्टौ त्तरशते जप्त्वा
 सर्वसिद्धिभवंति ते ॥ ११ ॥ मार्गशीर्षितु पूर्णायां शिखिमूलं समुद्धरेत् ॥ ९९ ॥ तन्मंत्रे दाप
 ये स्त्रीणं भोजने वशं कारकः ॥ श्वेतं गुं जाश्वमंत्रेण मूलं पंचमलान्वितं ॥ स्वाने पाने प्र
 दाप्यं । रम्या रामा वशं करं ॥ १०० ॥ षट्कोरां चित्तयेद्यान्या ध्यात्वा कुंकारमुह्ज्वलं वाम
 नेत्रेति मील्यै । वरतो रामा वशं नयेत् ॥ ११ ॥ वासाकं टुपूष्यं किं ग्राह्यं सप्ताभिमंत्रितं ॥
 तस्यैदत्तं तु रामायै ॥ ॥ सातदेव वशं भवेत् ॥ २ ॥ ओं नमो चिमि चिमि विचिमी विचिमी
 स्वाहा ॥ प्रातर्भुवंतु प्रक्षाल्यं सप्तवाराभिमंत्रितं ॥ यस्य नाम्नापि वैतोयं सावशान्नवति ध्रु
 वं ॥ ओं नमः क्षिप्रकामीनी अमुकं मेव शमानय स्वाहा ॥ अन्योन्यं मेलयेत्नेत्रेया नादिवि
 क्षिते चिरं ॥ ओं हुंकारतु जपेतावत्त्सानारि । वशं गभवेत् ॥ नागपूष्यं प्रियं गुचतंगरप
 प्रकेसरं ॥ वचामासिसमं नींबू चूर्णयेत्सामंत्रवित्तमः ॥ ५ ॥ स्वांगंतु धूपयेत्तेन भजते काम
 वृत्तिभयाः ॥ मूलि २ मादा मूलि २ रक्षरक्ष सर्वपांले परोपद्रवेभ्यः स्वाहाः जीकामलं दंतमलं
 नाशाकर्णमलं तथा ॥ नेत्रमलं तथा पंचपाने वश्यं करं परं सुरापाने प्रदातव्यं वशीकरण
 मुत्तमं ॥ ७ ॥ ओं नमो शरैभ्यो नमसर्पाभरणाय च अमुकं मेव शमानय स्वाहा ॥ ८ ॥ अमाप्रा
 गस्य मध्यं तु चतुरंगुलकीलकं सप्ताभिमंत्रितं ग्राह्यं क्षिपेद्दशपागौह वशं ॥ ९ ॥ ओं हिमिले
 स्वाहा ॥ वाचाटदेवं मंत्रेण पूष्यं सप्ताभिमंत्रितं ॥ फलं वा दापय्यस्य । रामा वशं करं भवेत् ॥

ओं नमो वाचाय ह्रिदि २ द्रावहि २ स्वाहा ॥ उलूकनेत्रमांसेचनरमेज्याचरोचने ॥ कुंभ
 मंमस्यते लं च देहाभ्यंगवेशं स्त्रियः ॥ १० ॥ ओं हां हीं लं हूं हूं फट् स्वाहा ॥ विधिनालकला
 सस्यपादं संगृह्य दक्षिणे नेष्टये इति कायांतु मुखस्थेनायकाप्रियः ॥ ११ ॥ ओं हां हीं हीं कालि
 कालिकपालिनि स्वाहा ॥ तत्रै स्थे वामनेत्रं च मधुतेले नचां जयेत् ॥ यां पश्यति नरो रामो
 तक्ष्ण रखावशी भवेत् ॥ १३ ॥ ओं अनंग ब्रह्म स्वाहा ॥ तस्यै व दक्षिणे नेत्रं सौ वीरमधु
 नासह ॥ अंजिताक्षस्य सा वश्यं यास्विरुपातिगर्विता ॥ १४ ॥ ओं पूजिताय स्वाहा ॥ वि
 संधं तु जपेन्मंत्रं मन्मथस्य शतं शतं सिमंती कामिनीमासात् मोहयसे वदर्शनात् ॥
 ॥ १५ ॥ ओं नमः कामदेवाय सकल रसदासहस्रधर्मसहस्र ज्ञे भुवनजनं प्रमददर्शनं उक्तं
 रितं कुरु २ । इक्षुकोदंडधरकुसुमबाणि नहन २ स्वाहा ॥ १६ ॥ कामक्रांतने चित्तनेमासां
 दजपीतो निशि ॥ ॥ अवश्यं कुरुते वश्यं प्रसन्नो विश्वचेटकः ॥ १७ ॥ ऐं हीं ह्रीं कूं कामं
 पिशाचअमुकीं कामग्राहय २ ममरूपेण नस्यै विदास्य २ द्रावय २ स्नेहेन बंधय २ श्रीवैक
 ट् स्वाहा ॥ चंडामंत्रेण ह्योमानि वदयार्थं कारयेत् शुधिः ॥ पूर्वमेवायुतो जमेसिद्धिः स्यादस्य
 कारकी ॥ २० ॥ लवणतिलसंयुक्तं क्षीरमध्वाज्यसंयुतं ॥ सप्ताहादस्य भ्रायाति स्त्रिस्ताति
 गर्विताः ॥ २१ ॥ जातिकुंजलमध्वाज्यं तिलक्षीरसमं हुतं ॥ सप्ताहे रूपहीनोपी । वशी
 कुर्यात्तिलोत्तमां ॥ २२ ॥ रात्तिकालवणं क्षीरं मध्वाज्यैर्मिश्रितं हुतं ॥ सप्ताहे तवशं यातिया
 रामारुपगर्विता ॥ २३ ॥ अष्टोत्तरशतं काष्ठमेरंडं चतुरंगुलं ॥ लवणं कुरु तैले च त्रिभिरेक